

Пироженко Анастасія Андріївна

магістр;

Науковий керівник: Лучко Галина Йосипівна

кандидат економічних наук, доцент,

Навчально-науковий інститут адміністрування,

державного управління та професійного розвитку

Національного університету «Львівська політехніка»

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-439-2-37>

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ СОЦІАЛЬНО- ЕКОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ

Структура управління – це інституційне явище, в рамках якого забезпечується цілісність всіх бізнес-процесів. Організаційна структура управління підприємством – це також підпорядкованість, склад, взаємодія та розподіл роботи між підрозділами і керівними органами. Важливу роль відіграє формування відносин, пов'язаних з реалізацією задач та повноважень.

Розподіл відповідальності між усіма елементами підприємства (від рядових співробітників до керівників вищої ланки) є тим критерієм, за яким організаційні структури управління поділяються на типи. Глобально структура управління буває двох типів: вертикальна (ієрархічна) та горизонтальна (мережева) [5].

Організаційна структура підприємства має адаптуватися до цих викликів, забезпечуючи їх реалізацію через інтеграцію сучасних підходів до управління.

Цифрові технології є рушійною силою трансформації організаційних структур підприємств. Впровадження автоматизованих систем управління, таких як ERP-системи (Enterprise Resource Planning), дозволяє підвищити ефективність функціональної структури підприємства шляхом автоматизації процесів і скорочення витрат на адміністрування. У матричних структурах використання цифрових платформ, наприклад, хмарних технологій,

сприяє ефективній комунікації між проектними командами та забезпечує гнучкість у прийнятті рішень [2].

Цифровізація також сприяє прискоренню обміну інформацією між підрозділами, що є критично важливим у швидко змінюваних умовах ринку. Крім того, інтеграція елементів штучного інтелекту та аналітики великих даних допомагає підприємствам прогнозувати зміни в економічному середовищі та швидко адаптуватися до нових умов.

Досягнення економічної стабільності вимагає ефективної організації ресурсів підприємства. Лінійно-функціональні моделі дозволяють забезпечити чіткий розподіл відповідальності, уникати дублювання функцій та знижувати витрати. У цих структурах важливим є створення стратегічних планів, орієнтованих на довгостроковий розвиток, із залученням спеціалізованих експертів для управління ключовими напрямками бізнесу.

Проектні структури, у свою чергу, дозволяють підприємствам концентруватися на реалізації інноваційних ініціатив або соціальних програм. Наприклад, створення проектних команд для розробки нових продуктів або послуг може забезпечити швидку адаптацію до змін у попиті та покращити конкурентоспроможність підприємства [1].

Збереження природних ресурсів і зниження негативного впливу на довкілля є ключовими пріоритетами сучасного розвитку. У цьому контексті організаційна структура підприємства повинна включати підрозділи або команди, які займаються впровадженням екологічних інновацій. Наприклад, відділи енергоменеджменту можуть забезпечити впровадження «зелених» технологій, таких як відновлювальна енергетика або технології переробки відходів.

Також екологічна орієнтація управління сприяє підвищенню соціальної відповідальності бізнесу. Компанії, які впроваджують екологічні ініціативи, не тільки знижують свої витрати в довгостроковій перспективі, а й зміцнюють свій бренд, підвищуючи довіру споживачів [3].

Одним із важливих аспектів розвитку є соціальна підтримка працівників та місцевих громад. Адаптивні матричні структури дають змогу підприємствам створювати тимчасові команди для

реалізації соціальних проєктів, таких як підвищення кваліфікації працівників або підтримка локальних ініціатив.

Сьогодні соціальна відповідальність бізнесу стала не тільки вимогою часу, а й конкурентною перевагою. Наприклад, реалізація програм корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) сприяє покращенню іміджу підприємства та його репутації серед стейкхолдерів [4].

Організаційна структура підприємства має бути динамічною, щоб відповідати сучасним пріоритетам розвитку суспільства й економіки. Це забезпечить конкурентоспроможність, стійкість до змін та гармонійний розвиток. Ефективне управління проєктом неможливо без грамотно вибудованої організаційної структури. Необхідно забезпечити чіткий розподіл завдань, відповідальності та повноважень між учасниками проєкту та сприяти ефективній взаємодії між ними. Оптимальна структура-це структура, здатна швидко адаптуватися до змін зовнішніх та внутрішніх умов проєкту. При його формуванні необхідно враховувати розмір і складність проєкту, доступні ресурси і особливості організації, в якій він реалізується. Регулярна оцінка і координація організаційної структури є невід'ємною частиною процесу управління проєктом і забезпечує його успішне завершення.

Список використаної літератури:

1. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємствами. Київ : КНЕУ, 2021.

2. Маслов В.П., & Попович І.П. Цифрова трансформація управління підприємством. Харків : Видавництво НТУ "ХПІ", 2022.

3. Ткаченко Т.І. Екологічний менеджмент на підприємствах. Одеса : Видавництво ОНУ, 2020.

4. Лучко Г.Й. Реалізація КСВ-проєктів компаніями в Україні. *Бізнес Інформ*. 2023. № 7. С. 151–158.

5. Як організувати структуру підприємства: актуальні види і формати. URL: <https://online.novaposhta.education/blog/yak-organizuvati-strukturu-pidpriyemstva-aktualni-vidi-i-formati>